

ni dopis v celoti: V Vajgnu je dne 20. decembra preminul bivši posestnik Anton Drozg v 64. letu svoje starosti. Pred dvema mesecema je nenadno umrla njegova blaga žena Regina. Splošna smrt v tem letu v Vajgnu neusmiljeno kosi. Osem mrličev so že odnesli iz te doline. Med drugimi je pred meseci umrl Drozgov sosed Ivan Venger, znan vinogradnik. Oba, Venger kakor Drozg, sta bila odločno narodna, pa tudi prepričana katoličana, zato ju božjo težko pogrešali. Rajni Drozg je bil zelo delaven in dober gospodar. Tekom 35 let je povzdignil svoje premoženje na tako stopinjo, da je slovel kot najbolj premožen posestnik. Bil je prvovrsten sadjar pa tudi vinogradnik. Dolga leta je bil občinski odbornik in cerkveni bljučar, več let načelnik krajevnega šolskega odbora, član načelstva jareninske posojilnice je bil nad 30 let. Pred dobrim letom je slutil, da mu pešajo moči, zato je izročil celo posestvo mlajši hčerki, katera se je omožila s Frančekom Kren iz Svečine. Zato je rajni Drozg dolgotrajno bolezen tako potrpežljivo prenašal, ker je bil prepričan, da je izročil svoj lep dom sebi vrednemu nasledniku. Bodi mu ohranjen trajen spomin!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Pred kratkim je hodil po župniji snažno oblečen mlajši človek, ki se je izdajal za brata našega g. kaplana in se je ljudem ponujal, da jim oskrbi znižanje davka, vplačilo davka. Pri neki hiši so mu dali 350 Din in položnico, da denar odpošlje. G. kaplan nima nobenega brata. Ta mož je eden navadnih goljufov, ki se jih toliko potika po svetu. Čudno je to, da ljudje tako radi verujejo vsakemu pritepecu, potem pa so ob lepe svote. Ko se takim goljufom na enem kraju posreči, pa goljufajo dalje. Najbrž se ta prijatelj kmečkega denarja hodi po drugih župnijah in goljufa ljudi. Take in enake postopake treba takoj naznaniti orožnikom, da jim za vselej onemogočijo goljufanje ljudi.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V četrtek dne 28. decembra smo pokopali 84 let starega Jurija Zemljič, kmeta iz Ročice, ob veliki udeležbi ljudi. Prihitev je na pogreb tudi g. župnik od Sv. Ane. Trojna zvestoba je odlikovala rajnega vzornega moža. Zvest je bil božjemu Zveličarju. Prvi petek ni nikdar manjkal pri mizi Gospodovi, četudi je moral kot oslabe-

VSAKEGA LAHKO POVŠOD NAJDE NE-SREČA,

zato je potrebno, da se v delavnici, v šolah, doma, v avtomobilu ter povsod, kjer so poškodbe mogoče, drži pripravljen »Fitonin«, izkušeno zdravilo za rane. Tuba 20 Din v apotekah. Po pošti s povzetjem 2 tubi 50 Din. Po učno knjižico št. 18 pošlje brezplačno: Fiton, dr. s. o. j., Zagreb 1-78.

starček že ob 3. uri zjutraj od doma. Bil je zvest član naše moške Marijine družbe in njen prvi prednik. Nikdar ni pozabil svetih dolžnosti do svoje družine kot njen najboljši oče. Njegovi vrli sinovi, navdušeni za naše svetinje, so krepka opora župniji. Naj Bog potolaži ob tej izgubi njegovo bolno ženo in celo družino! Blagega očeta Jurija ohranimo vsi v najlepšem spominu! Naj počiva v miru!

Sv. Barbara v Haložah. Na praznik Rojstva Gospodovega smo spremljali k večnemu počitku pridnega in zvestega krščanskega moža in gospodarja Jožefa Žurana iz Slatine v visoki starosti 81 let in v 51. letu zakonskega življenja. Bil je dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja« in tudi več krščanskih listov. Ker je bil zvest sin sv. Cerkve, so tudi kaj radi naš rajni g. župnik Vogrin obiskali njegovo hišo, ki je bila res dobra krščanska hiša. Par dni pred svojo smrtjo je sprejel sv. popotnico od našega g. župnika Franca Groblerja, ki so se ob grobu poslovili od njega s krasnimi besedami, da se je zarosilo marsikatero oko. Rajnemu daj Bog večni mir! Žalujemo naše sožalje!

Št. Ilj pri Velenju. Zima nam je prinesla mnogo snega in raznih novic. Da nas najdejo tatovi, ni nič posebnega novega, a novost je, če pride nad tatu nenadoma kesanje. Pri nas se je to zgodilo. Posestnik Dolinšek se je hotel preskrbeti za zimo s soljo. Trgovec mu je postavil 50 kg soli do bližnje gostilne, od tam bi jo kupec spravil domu sam. Pri belem dnevu je sol zginita. Orožništvo se je za stvar zanimalo in nekega jutra se je znašla sol pod Dolinškovim kapom. Vljudni in skesani tat je sol prinesel lastniku brezplačno na dom. Vsekakor redkost! — Ponoči od 7. na 8. decembra je bilo vlomljeno v občinsko pisarno. Plen je bil naravnost svojevrsten: nekaj novih klobukov, nekaj kosov moške obleke, tamburica

in en »kovač«. Klobuki in obleka je bila last davkarje v Šoštanj, tamburica in »kovač« pa last občinskega tajnika. Vlomilno orodje: teležnik, vitrih in zlomljene grablje je ostalo v pisarni. Orožništvo z vneto preiskuje nekam čudno tatvino. — Dne 14. decembra smo pokopali 17letno Marijino družbenico Ivanko Jelen, ki je bila gojenka meščanske šole šolskih sester v Celju, dokler je ni bolezen odtrgala od šole. Svojo težko bolezen je prenašala vdano in potrpežljivo. Pogreba se je udeležila velika množica žalujočih, posebno dekleta so bila navzoča polnoštevilno, enako tudi šolska mladina tukajšnje šole.

Gornja Ponikva pri Žalcu. Ko se podajamo v novo leto, se nehoté ozremo nazaj v prošlost. Zlata tička v podobni hmelja je brzela preko naše župnije, pustila peresce, katero je nekoliko ublažilo udarec, prizadet po suši. Vinski pridelek je malenkosten, sadje redko in žitni pridelek srednji, jare setve so trpele vsled suše. Bati se je, da bo domač kruhek premajhen do prihodnje žetve. — Dekla smrt je v poletni vročini od meseca maja počivala. Usekala pa je rano družini Smonekovi, ko ji je pokosila sina Franceta v cvetu mladeniških let. Šele okoli 30 let star, je bil dne 20. oktobra pokopan. Bil je član mladeniške kongregacije. Pod vodstvom domačega g. župnika so ga člani spremljali od domače hiše do groba. Cerkevni pevski zbor je zapel žalostinko pred hišo in ob grobu. — Dne 30. oktobra pa so tožno plakali zvonovi domače in šentiljske župnije, ko je bila v grob položena blaga Burjekova mamica iz Brezovega. Kljub slabemu vremenu se je na pogrebnem dan na Burjekovem hribu ob hiši žalost zgrnila množica ljudi iz domače in iz sosednjih župnij. Ob devetih je točno odmevala z grička žalostinka »Vigreda«, katero je zapel cerkveni pevski zbor. Po blagoslovu trupa je pevski zbor z g. župnikom v sprevodu pel slovenski »Reši me«. Sprevod je otvorila skupščina III. reda sv. Frančiška, čigar članica je bila rajna mati. V govoru g. župnika v cerkvi je bila orisana življenska pot mamičina. Gospodinjala oziroma gospodarila je s svojimi štirimi otroki po smrti svojega moža od leta 1898 do svoje smrti. Ob izgubi moža je bil starejši otrok star 6 let, najmlajši 3 mesece. Svetovna vojna ji je ugrabila starejšega sina Franceta v sneženem metežu leta 1916.

brezobzirno gospodstvo neusmiljene grajske gospode, je bila potrebna organizacija številnejše kmečke armade.

Zgodovina beleži, da je zapustilo v dobi Maksimilijana I. več nego 10.000 ogrskih kmetov svoje domove, da bi šli nad divje Turke ter jim pokazali pot tja, odkoder so bili prišli. V znamenje, da se hočejo podati v poveljevanje sv. Križa na vojsko, so si pripeli nekateri, kakor za časa križarskih vojsk, na desno ramo ali na prsi rdeč križ. Po tem križu so jih imenovali križarje ali po latinski besedi »crux« (križ) tudi kruciate ali kruce.

Kruci so si hladili prvotno jezo nad domačimi graščaki in ne nad Turki in niso bili skraja tolovajska druhal brez reda. Ne! Bili so med zatiranim narodom dobro razpredena organizacija, ki je imela svoje puntarske voditelje in ti so bili neomejeni gospodarji nad metjem, življenjem ter smrtjo Krucev. Celotna organizacija je že imela koj ob pojavu svojega voditelja z imenom Jurij Doža. Bil je gospodarsko upropaščen izjzi plemič, ki si je znal pridobiti z vojaško izvežbanostjo, z izredno telesno močjo in z navduševalno besedo pasjo pokorščino ter vdanost.

Doža je organiziral pod krinko naših križev kmečko vstajo, a se ni odpravil po preskrbi z orožjem, denarjem in vojnimi potrebščinami nad Turka. Ne! Lotil se je kmečkega obračuna z graščaki, katere je zvalil na limanice z zbiranjem lažikrižnikov. Organizatorji vstaje so znali, kake cilje zasleduje Doža in radi tega je vrelo h Krcem vse, kar je gojilo mržnjo do gospode. Saj drugače si niti predstavljati ne moremo, kako bi bil zbral ob čuječem očesu grajskih navaden ter očiten puntar dobro organizirano ter preskrbljeno armado 10.000 mož. Šele tedaj, ko je načeloval Doža za tedanje čase precejšnji vojski, je zatrobil mesto na odhod nad Turčina — nad graščaka!

Madžarski imenitniki so bili povsem iznenadeni radi mahoma razkrinkanega nastopa Krucev. Posamezni oddelki so napadli gradove, ki so jim padali z lahkoto v roke po celi srednji Madžarski. Graščake so mučili z družinami vred, jih pobijali, gradove izropali, služinčad se je pa pridruževala puntarskim zmagovalcem. Predno so se graščaki prav zavedli, kako in kaj je z Dožo in njegovimi Kruci, je že bil on gospodar položaja, ki se je jačil od dne do dne. V primeroma kratkem času nista stala v vrstah z ognjem

njujorškega Wallstreeta. Stražna četa je nastanjena več metrov pod ulico. Tamkaj so podzemeljske restavracije, spalnice, strelišča in telovadnice. Celo še kine so napravili, da četi, ki se pokaže malokdaj na površju, bi preganjali izbrani dolg čas. Razven omenjenih 5000 uradnikov ima 14.000 moških ter žensk orožne liste ter čuvajo nad najbogatejšo ulico.

==

Pridebljevanje soli na svetu.

Odrasel človek porabi na leto 7.75 kg soli. Sicer pa igra sol v trgovini, kemiji, pri nasoljenju mesa, pri izdelavi umetnega leda in v poljedelstvu. Sna

Ljubila je svoje otroke, ki so ji ljubezen vračali. Nje geslo je bilo: Za Boga, k Bogu in z Bogom. Cerkveno opravilo in pogreb je opravil domači g. župnik ob asistenci šentiljskega g. župnika Schreinerja. Ko se je zgrnila zemlja in v sebe sprejela truplo vzorne matere, ni ostalo navzočih nobeno oko suho, še nebo je rosilo kar celo ploho deževnih solza. Počivaj mati, sladko! Duša naj se veseli v Bogu! Vzor tvoj naj živi med nami! — Ves čas, kar obstoja šola na Ponikvi, smo imeli šolske upravitelje z malimi izjemami. Ob času, ko je toliko brezposelnih tudi moških učnih moči v učiteljskih krogih, pa se pri nas v trirazrednici ubijata samo dve ženski učni moči. Zakaj sta dve šolski stavbi kot srednji kasarni, za tri razrede pa samo dve ženski učni moči?

Ponikva ob južni žel. Na sveti dan je zgorel v Dolgigori hram pri vinogradu Stringer, ki je last župnijske nadarbine sv. Martina na Ponikvi. Sporočila je ta vinograd kot mašno ustanovo Helena Romih, po domače Steingerca iz Hotunja, ki je umrla leta 1859. Ob vznožju vinograda je stal star leseni hram, v katerem je bila sobica za vinogradne delavce, preša in prostor za vprežno živino. Sedaj je pogorel do tal. Goreli je začel v sredi slamnate strehe na božično jutro ob času, ko so bili sosadni mošje po večini pri prvi službi božji na Sladkigori. Vendar se je došlim gasilcem posrečilo, rešiti sosedne hrame, ki stojijo prav v bližini. Škoda je deloma krita po zavarovalnici. Veliko škodo ima tudi sosed Štefan Hrabovšek, ki je v hramu imel hranjenih nekaj sodov in precej sladkega sena. Vzrok požara: podžig iz neprevidnosti ali iz zlobe, kar je pa verjetneje. — Tudi vas Ponikva ima svojo novico: Dne 19. decembra je tat obiskal župni-

VSEM, KI IMAJO KOLEDAR »SLOV. GOSPODARJA« V PRODAJI!

sporočamo, da nam morajo neprodane izvode vrniti takoj, najpozneje do 6. 1. 1934. Pozneje ne sprejememo nobenega izvoda nazaj. Nam jih bo doma zmanjkalo, imamo pa še naročil. Prosimo torej točno, da nam vsi vrnejo, kar niso še prodali in da nam za prodane pošljejo denar. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

najvažnejših ulog. Radi vsestranske uporabe soli se dviga nje pridelava od leta do leta. Sol pridobivajo iz morske vode, a jo tudi kopajo, takozvano kamenito sol. L. 1913 je bilo na celim svetu pridelane 19.300.000 ton (1 tona = 1000 kg), leto 1925 že 23.300.000 ton in leta 1930 celo že 29.500.000 ton.

Carinska šala.

Nekaj kapitalistov iz severnoameriškega vele mesta Boston je kupilo v Kanadi mineralni vrelec. Kupci so storili vse, da bi prejeli dovoljenje za uvoz kisle vode iz Kanade v Združene države. Naenkrat so udarile Zjedružene države na mi-

šče ter odnesel suknjo in hlače. Razmere so mu morale biti znane. Zato se sumi, da ni prišel od daleč.

Rimske toplice. Kaj je z obnovo mostu med Sv. Marjeto in Rimskimi toplicami čez Savinjo, ki ga je dne 23. septembra odnesla voda? Tako vprašujejo ljudje. Nekaj dni pred 15. oktobrom je neki gospod iz Laškega že stavil v neki gostilni pri Sv. Marjeti za 50 litrov vina, da bo most za prehojo do konca leta 1933 že postavljen. Sedaj je seveda ta stava, ki je bila menda bolj agitacijsko sredstvo, izgubljena, ker se zadeva gradnje mostu nahaja še vedno na isti točki kot takrat. Obstojna načrt, po kakšnem ključu bi se razdelili stroški med prizadete občine, cestni odbor in banovino. Zelimo le, da se to sedaj, ko pride v okraj večji znesek iz bednostnega sklada za ceste in se bodo sestavljali proračuni občin, cestnega odbora in banovine za bodoče leto, most tudi vsaj za pešpomet napravi. To bo tem lažje, ker so vsi betonski stebri ostali nepoškodovani in bi bilo treba napraviti samo gornji ustroj.

Iz zagrebške torbe. Lep je bil. Kako tudi ne. Saj je bil Božič še vedno lep, a najlepša je bila polnočnica pri sv. Roku. Nove jaslice smo si postavili in še kako lepe! Kakor nekoč doma. Še lepše so, tako se nam zdi, pa najbolj zato, ker se prav nikjer tako domače ne počutimo v tem mestu, kakor ravno pri sv. Roku, v naši cerkvi, ki nam je prav tako ljubša, kot nam je bil nekoč ljub kotiček v domači hiši, kjer so nam stale lepe jaslice. — Novic je pa seveda vedno dovolj. Pred enim tednom, pa sedaj je že več od tedaj, je bil ogenj — Kako je nastal, še sedaj ne vemo. Škoda je precej, ker je padel doli strop v eni dvorani, ki je posebno lepa. Sicer so pa ogenj kmalu ustavili. — Za praznike so razdelili mestnim siromakom veliko jestvin, posebno mesa, ki ga je en bogat mesar daroval kar 3500 kg. Vsaka družina je menda dobila 10 kg moke. Tako da so imeli vsaj za te dni kaj jesti. — Pravijo, da je letos zima grdo prišla. Pa ne samo po Sloveniji. Saj smo tukaj imeli čez pol metra snega. Pravijo, da je tako kar povsod. V Slavoniji jih je zima tako presenetila, da niti koruze še niso pospravili in so pred božičem do kolena gazili sneg, ko so lomili zadnjo koruzo. Pa tudi mraza je bi-

Za zimsko ročna dela!

Gospodinje in dekleta, za zimsko ročna dela si nabavite vzorce iz Predtiskarije v Mariboru, Trg kralja Petra 4. — Dobili smo povsem nove in moderne vzorce in monograme, blazinice, kakor tudi za razne stenske prte, namizne prte itd. Na podlagi naših vzorcev lahko napravite sledeče napise na kuhinjskih prtih:

Ljubo doma, kdor ga ima.

Ce dom v ljubezni tvoj in solnčnem je sijaju, prepričan lahko si, da tu živiš že v raju.

Naj človek celi svet obteče, najboljši kruh doma se peče.

Ohrani Bog te v cveti, planinska roža ti!

Škrjanček poje, žvrgoli, se belga dneva veseli.

Pastirica kravce pase, ona ima svoje špase, pastirc pa pravi: Juhej, juhej, na planinah lušno je!

Kdor o meni slabo sodi, naj nikar v moj dom ne hoji.

Lepšega na svetu ni, če na sreči dom sloni.

Glej naprej, nazaj ne glej nikoli, nov pogum bo zdravilo tvoji boli!

Ce v kuhinji v lonec kukaš, ženkinu si jezo skuhaš.

Preljubi možiček, ostan doma, če ne si poiščem drugega!

Ako žena črno gleda, tudi možu je hudo, rajši v krčmi ti poseda, zato ženka glej lepota!

Oglejte si vzorce v prodajalni Kralja Petra trg 4!

lo-tod obilo in grde burje, ki je po Liki in Zagorju napravila do 4 metre visoke zamete, tako da so se za nekaj dni morali kar vlaki ustaviti.

★

in mečem prodirajočih Krucev ramo ob rami kmet in hlapec, pridružilo se jim je večje število s tedanjo vlado nezadovoljnih plemenitašev.

Izbruhnili je vstaja, ki je bila razširjena malodane po celi Madžarski in je povzročala skozi desetletja vladarjem velike preglavice. Prišlo je tako daleč, da je bilo po srednji Madžarski več Krucev nego nasprotnikov puntarskega gibanja. Le iz neprestanega naraščanja organizacije Krucev se dajo razlagati dejstva, ki so postala prava šiba božja in ta ni klestila le po Ogrskem, ampak je bila dolgo — dolgo strah in trepet muropoljskih pradedov.

Kruci so zanetili na Ogrskem občo vstajo za avstrijskega cesarja Leopolda I. (1665—1705). Med glavne zaročnike je spadal Doža. Cesarskim ljudem je bilo prvotno celo ljubo, da so krotili Kruci madžarsko gospodo. Dunaj se je zavedel nevarnosti položaja, ko je postala organizacija narodna in se je je oklepalo vse, kar je čutilo madžarsko. Cesarska oborožena sila ni mogla zatreti Krucev, lotili so se zvižaje. Zvabili so leta 1671. kolovodje Krucev zlepa na miren razgovor ter posvet v Lenti. Ko so bili zbrani, so planili nad nje Avstrijci, jih sodili na hitro roko in jih pri-

krajšali za glave. Med obglavljenimi je bil tudi Dožev sin.

Nasilni nastop avstrijskih mogočnejšev ni zatrl punta, baš nasprotno — še povečal ter razmahnil. Organizacija Krucev je bila voda na mlin Turkom in Francozom.

Kruci so bili kmalu tako preplavljeni s plemstvom, da so dobili za glavarja — grofa, ki je postal celo kronani prvi kralj Krucev.

Prvi kralj Krucev.

I

Ogrski grofi Tököly so posedali gradove ter razsežna posestva v bližini Kaniže. Po zgledu drugih madžarskih bogatašev so obubožali Tököly vsled turških vpadov in vstaje Krucev.

Grof Emerik Tököly je še bil povrh oženjen z mlado vdovo Heleno Zrinjsko¹ iz staroslavne rodbine Zrinjskih, ki prištevata med svoje člane najimenitnejše prednike Nikolaja Zrinjskega, branitelja Sigeta proti

¹ Helenin prvi mož je bil Rakoci. Z njim je imela sina Franca.